

מ"ת 56225/11/13 - מור דוד מלכה, רועי עזר מלכה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 56225-11-13 מדינת ישראל נ' מלכה ואח'
תיק חיצוני: 8527/13

בפני המבקשים
כב' השופט נסר אבו טהה
1. מור דוד מלכה 2. רועי עזר מלכה ע"י באי כוחם עו"ד
ד"ר נתן שרייבר ועו"ד אמנון גולן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיטל אולק -אמויאל

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות, במסגרתה עותרים המבקשים להסיר את החסיון נשוא המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 13-0513-332 (להלן: "הידיעה") לרבות זהות האדם אשר מסר למשטרה את הידיעה.

2. לשיטת המבקשים הסרת החסיון תועיל להגנתם שכן לגישתם המקור רצה לסחור עם המבקשים ברימונים ומסרבו המבקשים לדרישתו החליט "לנקום" במבקשים בגין סירובם, בכך, שמסר את הידיעה למשטרה, עוד נטען כי המבקשים יודעים את שמו של מוסר הידיעה ובכוונתם לזמנו כעד הגנה מטעמים. עוד נטען כי המשיבה לא מסרה כל פרפרזה להגנה כנדרש על פי הפסיקה.

3. באת כוח המשיבה מנגד עתרה לדחות את העתירה, שכן לשיטתה אין בחשיפת זהות המקור כדי להועיל להגנתם של המבקשים הואיל והמקור לא היה מעורב בשום שלב במעשים המיוחסים למבקשים. עוד עמדה בדיון שהתקיים במעמד המשיבה בלבד ונציג המודיעין הרלוונטי על הטעמים מדוע אין בחשיפת זהות המקור כדי להועיל להגנת המבקשים וכן הציגה את האסמכתאות הרלוונטיות וכן נתנה מענה לטענות שעמדו עליהם המבקשים בעתירתם בכתב וכן בטיעוניהם על פה במעמד הצדדים.

4. כנגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם לכאורה -למבקש 1 עבירות בנשק (נשיאה והובלה, החזקה), גניבה. למבקש 2 עבירות בנשק (החזקה). בתמצית נטען שהמבקש 1 במהלך שירותו הצבאי, נטל לחזקתו 4 רימוני יד "הלם סנוור" ורימון יד של גז מדמיע השייכים לצה"ל, נשא אותם לביתו, לאחר שפגש את המבקש 2 הראה לו אותם, הם החביאו אותם בתוך מחסן. עוד נטען כי המבקש עמוד 1

2 נטל את אחד מרימוני ההלם מהמחסן , והניח אותו בתיבת הדואר של ביתו מסיבה אשר אינה ברורה למאשימה .

5. להשלמת התמונה שני המבקשים הינם אחים . המבקש 1 בעת הרלוונטית שירת בשירות צבאי בצה"ל . בחקירתו הודה באמור בכתב האישום . המבקש 2 טען כי מצא את התחמושת והנשק סמוך לכפר איבים והיה בכוונתו למכרם , כדי להפיק רווח כלכלי ולממן את הסמים בהם משתמש .

6. **עתירה לגילוי ראייה עוסקת מטבעה באינטרסים נוגדים. מן הצד האחד האינטרס הציבורי המגלם בתוכו את הצורך בשמירה על חייו וביטחונו של המקור המודיעיני וכן שמירת חסיונם של מקורות מודיעיניים מתוך רצון להמשיך בשיתוף הפעולה עמם, ככל שאלה תורמים להגנת הציבור. מן הצד האחר של המתרס, עומדת זכותו של עותר לניהול משפט הוגן. בין שני האינטרסים, כבר נקבע מקדמה דנא, כי זכות הנאשם לניהול הליך הוגן, גוברת על האינטרס הציבורי, ככל שבית המשפט משתכנע שהראיה החסויה הינה חיונית להגנת הנאשם ואף אם צפויה פגיעה כלשהי מחשיפת הראיה (ראה בע"פ 4765/98, אבו סעדה נ' מדינת ישראל). עוד נקבע, כי גם אם מתרשם בית המשפט, כי הראיה אינה חיונית ממש, אולם עדיין היא נושאת חשיבות מסוימת להגנת הנאשם, אף אם בעלת ערך שולי, אז יבצע איזון בין מידת התועלת הצפויה להגנת הנאשם לבין מידת הפגיעה הצפויה באינטרס הציבורי (ראה בש"פ 155/08).**

על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, וכן לטיעונים במעמד צד אחד, וכן עיינתי באסמכתאות הרלוונטיות, ושמתי לנגד עיניי את נימוקי העתירה אל מול מצבת הראיות הלכאוריות העומדות לחובת המבקשים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, הואיל ולא מצאתי, ולו פוטנציאל, בחשיפת זהות מוסר הידיעה, כדי לסייע להגנתם של המבקשים, שכן חומר הראיות שתמציתו מפורט לעיל, לא מבסס, ולו פוטנציאל מזערי, למעורבותו של המקור במעשים המיוחסים למבקשים. על כן בנסיבות אלה הטעמים שעמדו בבסיס הוצאת תעודת החסיון עומדים בעינם.

7. יחד עם זאת ובהסכמת המשיבה, המשיבה תמסור לעיון ההגנה פרפרזה ביחס למידע נשוא הידיעה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה וזאת מבלי לפגוע בתכלית שלשמה נועד החסיון .

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי כוח הצדדים .

ניתנה היום, כ"ט אדר ב תשע"ד, 31 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.